

מאמרי מוסר וסיפורים על ענייני היום

באותם ימים. חזרה ובשרה: עמדותי בניסיון והחסד הגיעו! אך הרב ראה בכך המשך הניסיון, ואמר: אמנם מצד הדין מותר לקחת את המעות הללו, משום שהבעלים התייגשו מהן, אבל ראוי לנו לטובת לפנים משורת הדין ולהכריז עליהן. אך נתענה במעדני השבת, שנקנו במחיר צערו של יהודי! נכריז על הכסף, ורק אם לא יבואו לתבעו נשתמש בו. הרבניטה הסכימה בשמחה, עודם מדברים, והדוור הגיע, ועמו מתכת רשום שבו המחאה בסכום נכבד. נענה הבבא חאקי ואמר: עכשיו הגיע החסד.

הרבנית קניבסקי היתה נוהגת לפנים משורת דין במכירת הביצים הידועה שלה. כל ביצה סדוקה או שבורה החליפה באחרת על חשונה. אלא פעם הגיעו לידם כסנים, והביצים נשברו במדרגות. הרבנית העניקה להם תבנית חדשה בלא לגבות על כך תשלום, לא תמיד היה כסף מוזמן בידי הקונים, והרבנית הסכימה שישלמו פעם אחת, אם יזכרו. בסופו של דבר המכירה הזאת הרגמה לה רק נוק טעק, אך זכתה להיות נבאית צדקה ענקית ולחלק סכומי עתק כל חודש.

המספר אברהם בעל המעשה, שהתגורר בדירה בת חדר וחצי. המספרה גדלה, ולכן היה צריך לרכוש דירה גדולה יותר. לבסוף, בשל התקציב, שעמד לרשותו, התפטר על דירה בת שני חדרים וחצי שיש בה אופציה להרחבה, וכל הרישיונות והאישורים היו כבר מוכנים. כמובן, מחיר הדירה היה יקר יותר בגלל האישורים להרחבה. אבל היה שווה לשלם יותר, כדי שיוכל לבנות כשיתאפשר לו בעתיד. בינתיים, השכן מהבינין ממול בנה, ופתח חלונות מול המקום שהאברהם היה אמור לבנות בו. חף זמן מה עד שהאברהם השיג את הסכספים. לבניה, הוא בירר על קבל טוב ואמין, הוכנה תוכנית, והעבודה עמדה להתחיל בשעה טובה. והנה נקישות על דלתו. בפתח עמד השכן וטען כלפיו: "אם אתה תבנה, אתה תהרוס לי את הבית!" הוא טען בלהט. "אתה תאפיל לי את הבית, ובנוסף תוכל להסתכל לי בתוך הבית. בקיצור, אני לא מוכן שתבנה!" אומר לו האברהם: "יש לי רישיונות מהעירייה והיתר בניה להרחיב את הדירה. למעשה, קניתי את הדירה רק בגלל האפשרות להרחיב, אתה הוא זה שלא היית בסדר ופתחת חלונות שלא כדין!" "אני מודה על כך אבל אחד: אם אתה תבנה, אני אעמוד מול הטריטור ואשכב מתחת הגלגלים ולא אתן לך לבנות. אתה פה לא תבנה!" "אמר השכן ויוצא מבית האברהם. האברהם היה נסער מאוד וסיפר לאשתו את מה שאירע. "קח אותו ליד תורה", מייעצת האשה. אולם בעלה עונה לה: "אני לא מחפש לריב." "מי מדבר על לריב? דברתי על ליד תורה, שם יפסקו עם מי הצדק." "ראיתי עם מי לנו עסק, גם כשנלך לדין תורה, יהיו מריבות גדולות. אני לא רוצה לריב, הוא מסביר. "אני לא מבינה אותך. צפוף וקשה לנו עכשיו, עברנו לדירה הזאת כדי להרחיב, ומה יהיה? הכול יישאר תקופה!" הוא מתלבט: יש רישיונות מוכנים, המספרה גדלה בינתיים. מה יהיה? איך נסתדר? מה לעשות, לבנות או לא לבנות? האשה הולכת ורוצה שכבר יתחיל את תהליך הבניה. "אנחנו צודקים במיליון אחוז, אבל אולי לך לפנים משורת הדין?" ואשתו עונה לעומתו: "אל תהיה צדיק הרבה! אל תשכח שאתה צדיק על חשבונך ועל חשבון הילדים, צריך ללמד את השכן הזה לקח עבר אחת ולתמיד. ואדרבה – כבר דוד המלך ע"ה אמר: 'עם נבר תתברר ומה עקש תתפתלול'. לבסוף שכנע אותו להתמתן עוד זמן מה, עד שיראו מה ילד יום. חצי שנה חלפה והאברהם המשיך ללמוד כרגיל בחול. יום אחד הגיע יהודי מבוגר וביקש ממנו שיתן לו את חלקו בחברה. הוא קבע שחברתו היא האברהם. לאחר מספר ימים, כאשר הרישוי עצמם כבידיים, שאל החברתא את האברהם: "כמה ילדים יש לך?" "שישה ילדים, בלי עין הרע" "וכמה חדרים יש לכם?" הקשה היהודי. "שישה וחצי". "אז אתם מסתדרים עם שישה ילדים בשני חדרים וחצי?" "באמת קשה לנו. קניתי את הדירה במטרה להרחיב אותה ולבנות עוד חדרים, ויש לנו את כל האישורים, אבל השכן מהבינין ממול מתנגד". "מה זה מפרעו לך?" "הוא פתח חלונות מול הדירה שלי, וטעון שהבניה תחסום לו את האור ותפגע בפרטיות שלי". אמר החברתא: "אתה רואה שאני אדם מבוגר. את שנותי העברתי במסחר, והשנים שלי מעכשיו הן קודש לתורה ומצוות. הייתי סוחר, הרווחתי הרבה כסף, ואת הכסף שלי אני לא אקח לקבר, נכון?" האברהם מביט בו בשתיקה ולא מבין את פשר ההשתפכות הפתאומית. החברתא מבין בתמימה של ומוחין: "אני מבקש ממך, שתלך ותקנה עכשיו דירה חדשה בת חמישה חדרים, יפה ומסודרת. תמכור את הדירה שלך ואת הפער בין שתי הדירות אני משלם". "מה פתאום? מדובר בסכום ענקי!" "שמת עם שאמרתי לך? עבדתי כל החיים שלי, ואני צריך להגיע עם משהו לעולם הבא. כל רגע שאתם תגורו בדירה החדשה, יהיה מצווה שלי". בסופו של דבר,

כדיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל עורך בדרך שו"ת

מסגרת שהיא קצת שקוע משאר האבן, ארבעת השורות שמעליהם שהם אבנים בגודל מטר על מטר בערך הם שרידי בניה מהמוסלמים מלפני 1300 שנים שרצו להקים שם מסגד, מעליהם שהם שורות של אבנים קטנות יותר שנבנו אף הם ע"י המוסלמים בתקופות מאוחרות יותר. השורות שלמעלה ממש מיוחסות למונטפיורי שרצה להראות חזקה של היהודים על מקום זה. ושלושת השורות הלבנות העליונות ממש נבנו לא מוזמן ע"י שלטונות האיטלקים בהר הבית. ויש להוסיף שעיקר הכותל נמצא מתחת הקרקע

מעורר עייב כל שנה בזמן זה הוא זמן מנחה של תשעה באב. ורבי פנחס מקורץ היה אומר שאם אדם זקוק לאיזו ישועה אז הזמן המסוגל מאוד לבקש עליו הוא כשיושבים על הקרקע בתשעה באב.

שאלה: כמה שורות אבנים יש בכותל המערבי ומתי זה נבנה? **תשובה:** הקיר המקורי של הר הבית הוא רק שבע שורות הראשונות מהרצפה. בזמן בית המקדש היה עוד 12 שורות מעל השבוע אך הרומאים החריבו אותם, ויש לשים לב שכל השבע שורות אפשר לזהות אותם ע"י שיש איוזה

ב"מ ל: דאמר רבי יוחנן לא חרבה ירושלים אלא על שהעמידו דינייהם ר"ל: כי בודאי אם חרבו ארבעה לפני משורת הדין. ופירש המיהר"ל: כי בודאי אם היו עושים לפנים משורת הדין גם הקדוש ברוך הוא היה נושא להם פנים וכן דרשו ז"ל במס' ברכות (כ"ב): כי אשר לא ישא פנים וכתוב ישא ה' פניו אליו, אמר הקדוש ברוך הוא איך לא ישא פנים לירושלם כי אני הקדוש ברוך הוא ואתה ושבעת והם מדקדקים עד כזית ועד כביצה, ולפיכך אם היו עושים לפנים משורת הדין היה הקדוש ברוך הוא גם כן עושה להם לפנים משורת הדין. אבל הושת שהעמידו בדריחה על דמי תורה לא עשה הוזהר הלך לרב שטיינמן וסיפר את העובדה, שמתנהג לפנים משורת הדין הקב"ה מתנהג עמו כן ומוסיף לו זכויות ישועות חיים בריאות אשר ושמחה. נביא הלל מספר סיפורים מה זכו והרווחו הנוהגים לפנים משורת הדין.

בהלוויית רבי שמשון דינין סיפר רבי ניסן גולדברג סיפור מעניין. כשהיה רבי שמשון קרוב לגיל תשעים פנו אליו מגמ"ח גדול ושאלו אותו על פלוני שרוצה הלוואה גדולה מאד, האם הוא אדם אחראי וישלם במועד, ואמר להם שנראה לו שהוא אדם ישר וכשר. הוא לא חתם ערבות כלל, חוות דעתו. אמנם לבסוף אותו יהודי לא פרע את חובו לגמ"ח. רבי שמשון הלך לרב שטיינמן וסיפר את העובדה, אמר לו הרב שטיינמן: 'מעיקר הדין אתה פטור, אבל לפנים משורת הדין תשלם'. אמר לו רבי שמשון: הרי אין לי כסף לשלם! אמר לו לקחת גמ"ח ולשלם. אמר לו: אני בו? תשעים, איך אקח גמ"ח? מי יודע אם אוכל לפרוע זה? אמר לי הרה"י: 'תשלם, הקב"ה יעזור שתצליח לפרוע את החוב. עבור כמה שנים, ויום אחד פונה אלי רבי שמשון ומספר שהיום סיים את התשלום האחרון, והיה שמח מאוד. באותו לילה נפטר רבי שמשון! בזכות זה שהתנהג לפנים משורת הדין האריך ימים.

סיפר רבי יהודה אריה הלוי דינר: היתה בבני ברק חנות שמכרו בה רהיטים, ובעלת החנות, שהיתה אלמנה, היתה משאירה חלק מהרהיטים בחצר. כל השכנים טענו שזה מפריע להם, ונתבעו אותה בדין תורה אצל רבי ניסים קרליץ שנתכנס הכל לתוך החנות. בדין התורה נפסק שעל פי דין של שכנים זכות לבקש ממנה להכניס את הכל לתוך החנות, אבל רבי ניסים פנה לשכנים ואמר: תנו לה בבקשה להשאיר את הרהיטים שלה בחוץ. כל השכנים הסכימו לנהוג לפנים משורת הדין בקבשונה, חוץ משכן אחד, שטען שאם בית-דין רוצה לעשות חסד, שזה לא יהיה על חשבוננו אך לבסוף גם הוא הסכים, וכן נשארו הרהיטים בחצר. והנה כעבור שנתיים, הן של אותו שכן נפל מהחלון על הרהיטים ומנעו מהילד מוות בטוח.

הפני מנחם קנה דירה קטנה עם המוכר שלקראת חג הפסח יפנה המוכר את הדירה, אולם, ברגע שהפני מנחם הבין מתוך רמיזה שמחמת כמה סיבות יקשה על המוכר לפנותה בטרם יכנס הפסח, מיד שלח לאמור לו שאותו הזמן שנקבע ביניהם ילאו בדיוקא הוא. ומצידו יוכל המוכר להישאר בה אפילו כחודשיים אחר הפסח. ולמרות זאת הפני מנחם שילם את כל תשלומיו חודשיים לפני הזמן לפליאת ותדהמת המוכר, לאחר מכן הסביר לחנותי הרב אברהם דוב שהפני עשה זאת מאחר שהפני שהמוכר חזיק וכך יוכל להכין עצמו לצאת מחדירה. אחר זמן פגש הפני מנחם את המוכר בשמחה רבה גילה את אזנו על הנס שאירע לו בזכותו. דנה ההולך לפנים משורת הדין הקב"ה מנחה אותו ומראה לו את הדרך הישרה, ראה נא הבהיטה, את הכסף שהכנתי עבור הדירה הפקדתי אצל 'סוחר' אחד. זמן קצר אחר שהוצאתי את המזון גשם הפסיד הלה את כל נכסיו ועמם את כל המעות שאשתי הפקידו אצלו. ואילו לא הוצאתי אז את המעות מתחת ידי לא היה נשאר עמי אפילו פרוטה אחת רק בזכות שהלכתי לפנים משורת הדין לעזור לפני שהשעה דחוקה לו ניצלתי מהזיק אדיר כל כך.

בהגדת 'מעשי מלך' מובא סיפור, על הבבא חאקי: כאשר עלה הבבא חאקי לארץ ישראל, סבלו הוא ובני משפחתו דוחק מחסור. הוא התוודע למערכת עולים בנבעת אולגה, ויעוד ורומם את רוחם הנכאה של אחיו, אשר התגוררו באהלים פרוצים בעיצומו של החורף, בתנאים קשים אשר לא הורגלו אליהם בארץ הולדתם. משפחתו של הבבא חאקי הגיעה לעתים עד פת לחם ממש. כאשר ביקשה הרבנית כסף להוצאות שבת, העניק לה דרשה נלהבת בענייני ביטחון. במור לבה אמרה הרבנית: הבורש בה' חסד יסובבנו, את הביטחון רואה אני, והחסד – איה הוא: השיב לה הבבא חאקי בנועם: אנו נבחנים עתה בניסיון העוני. אם נעמוד בו כראוי, יגיע החסד. יצאה הרבנית החוצה, ועל המדרגה הסמוכה למעונם מצאה עשר לירות, סכום נכבד

כדיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל עורך בדרך שו"ת

מעורר עייב כל שנה בזמן זה הוא זמן מנחה של תשעה באב. ורבי פנחס מקורץ היה אומר שאם אדם זקוק לאיזו ישועה אז הזמן המסוגל מאוד לבקש עליו הוא כשיושבים על הקרקע בתשעה באב.

שאלה: כמה שורות אבנים יש בכותל המערבי ומתי זה נבנה? **תשובה:** הקיר המקורי של הר הבית הוא רק שבע שורות הראשונות מהרצפה. בזמן בית המקדש היה עוד 12 שורות מעל השבוע אך הרומאים החריבו אותם, ויש לשים לב שכל השבע שורות אפשר לזהות אותם ע"י שיש איוזה

